

אנגלית

צרפתית ושפות אחרות

AUDIO VISUAL תלמידי

- ✱ **כתות ערב וכתות בוקר** לימודים בקבוצות קטנות
- ✱ **חוגי בית ברחבי הארץ** בחברה טובה ובאווירה נעימה
- ✱ **קורסים לילדים (6-9)** בשיטה אורקולית מיוחדת לגיל רך
- ✱ **קורסים לילדים (9 עד 14)** בשיטה אורקולית מיוחדת לבני-נוער
- ✱ **קורסים למסודות וארגונים** בתנאים והסדרים מיוחדים
- ✱ **אולפן מרכז לשפות** 16-8 שעות לימוד בשבוע

סניפי המכון:

תל-אביב: רח' הס 12 (ליד אלנבי); **חיפה:** רחוב נורדוי 30; **רמת-גן:** ז'בוטינסקי 104; **רחובות:** רח' ויצמן 48; **חדרה:** השכון האזרחי; **רמלה:** סמולנסקין 31; **אשדוד:** המועצה המקומית; **כפר-סבא:** מועצת הפועלים.

חוגי בית:

תל-אביב:	רמת-השרון:	טלפון 233621
אפקה:	קרית-גת:	טלפון 415860
שכון כבדי:	פתח-תקוה:	טלפון 440242
חולון:	כפר-סבא:	טלפון 846409
רמת-גן:	בית-יצחק:	טלפון 36869
קיראת-ים:	בת-צלם:	טלפון 750297
סביב:	מבצע וועמק יזרעאל:	טלפון 751834
הרצליה:	כרמיאל:	טלפון 983173

ועתה - חוגי-בית נוספים בצפון הארץ ובמרכז:

חיפה: קרית אתא, טל. 725171 * בת גלים, טל. 66422 * רח' מסדה 43, טל. 69902 * רוממה, רח' הפרחים 1, עליזה ארלינג * נוה יוסף, שבא, גב' עמליה שמאמה * נהריה - שכון עמיר, צירף 51, השכל אלעזר. **הרצליה ב'**, טל. 932257. **נוה-ימין** - שכון מומחים * 7 * **בני-ברק** * נוה אביבים * 13, אסתר טרופ * **בני-ברק** * טלפון 737660 * **נוה אביבים** * טלפון 417311 * **לוד** * טלפון 962270 * **ירושלים** * רח' צפניה 68.

הנהלת המכון: רמת-גן, רח' הרצל 68,

טלפון 728345, בשעות 9-1 לפנה"צ

ביה"ס הגדול ללימוד שפות בישראל.

הסברה בע"מ

"ציפרוני"

סוכנות לאינפורמציה וחקירות פרטיות

טלפונים 757613, 623001 • רחוב החשמל 8, תל-אביב

- ✱ איתורי כתובות
- ✱ חקירות מסחריות

מבחר גדול של שיעורים

מזהב ומזהב לבן בחנחה 50%-30%

ישר מהיבואן

רחוב העליה 34, תל-אביב

חשוב ולדוגמניות לשחקנים

אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן והכוריאוגרף שמעון לוי, בוגר אולפני-חול בני-יורק ובלוני דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושר-תנועה ומיקצב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב (2 שיעורים בשבוע בכל קורס) 9 ר ט י: טל. 25 17 13 (08.00) - 10.00 לפנה"צ; 17.00-20.00 (בערב).

במדינה

סטודנטים תעלומת הציונים

„או שכולנו מטומטמים או שמהו נורא הולך כאן“ הצהירו השבוע תלמידי השנה השנייה בפאקולטה למשפטים של אוניבר-סיטת תל-אביב.

היה זה זמן קצר לאחר שפורסמו תוצאות הבחינות ממועד א', משלושת מיקצועות-החסימה - בנזיקין, חוים ודיני-עונשין, שמי שאינו מצליח בהם אינו זכאי ללמוד בשנה השלישית - פורסמו התוצאות בשני מיקצועות. היו אלו תוצאות חסרות-תקדים. הסתבר, כי בבחינה דיני-עונשין נכשלו 70% מהניבחנים. דיני-חוזים נכשלו 188 מתוך 240 ניבחנים - כ-69%. שיעור כזה של כישלונות הוא נדיר ביותר.

„אם נכון שאלה הציונים המגיעים לנו“, טענו הסטודנטים, „אז כל המרצים שלנו צריכים ללכת הביתה.“

רווייה וריבוי. מאחורי סיפור כישלון המשפטים-לעתידי קיימת פרשה מוזרה. בעוד עורכי-הדין הפועלים בישראל מוסיפים לטעון כי קיימת רווייה במיקצוע זה, וכי יש להגביל את מספר עורכי-הדין שיוסמכו בעתיד - קולטות האוניברסיטאות יותר ויותר תלמידים למשפטים.

אוניברסיטת תל-אביב עצמה פתחה השבוע לימודי-משפטים נוספים, בשעות הבוקר ו-הערב. חלק ניכר מהמרצים הם עורכי-דין העוסקים גם כפרקטיקה פרטית. כתוצאה מכך קיים אצל המרצים אינטרס - ואפילו הוא בלתי-מודע - להכשיל עוד ועוד תלמידי-משפטים, לגרום לנשירה. הטענה כי מיקצוע המשפטים הוא מיקצוע אקדמי טהור, וכי המשפטנות אינה נגמרת בעורכי-הדין הקיימים, אינה משפיעה עליהם. טוענים הסטודנטים למשפטים באוניברסי-טת תל-אביב: „האסיסטנט המתרגל אותנו במיקצוע דיני-עונשין הוא עורך-דין יורם טל. הוא הצהיר בגלוי, עוד לפני שהתחלנו בבחינות: „אני אעביר רק רבע מן התלמי-דים, לאחר הבחינות העניק ציוני מעבר רק ל-30% מהתלמידים.“

אולם התמרמרותם של הסטודנטים נובעת לא רק מההכשלה הסיטונית בבחינות. טוע-נים הם: באוניברסיטת תל-אביב לא קיים תקנון-בחינות במיקצוע המשפטים. אין זכות לערער על הציון אותו קבע הבוחן. יותר מזה: אין מוכנים להראות לניבחנים את עבודותיהם, כדי שיראו היכן ניכשלו. אין גם למי לפנות: דיקן-הפאקולטה נמצא בחו"ל. מזכיר-הפאקולטה אינו מוכן לקבל את הסטודנטים. הבחונים אינם מוכנים לקבל תלמידים לראיונות אישיים.

תופעה כזו אינה קיימת בשום מיקצוע אקדמי אחר, בשום מוסד אחר בארץ. אפי-לו במכון הטכנולוגי בחיפה, משוכחים ש-אחוז ניכר של התלמידים ניכשל בבחינה מסיימת - מנמיכים בה את ציון-המעבר. לדעת הסטודנטים למשפטים נובעת ההכ-שלה ההמונית מטכניקה חדשה של בדיקת בחינות. המושפעת ממדיניות אישיות עורכי-הדין, התובעת לצמצם את מספר גומרי-הפאקולטה.

השבוע החליטו הסטודנטים למשפטים ב-אוניברסיטת תל-אביב להתקומם נגד גישה זו. הם הקימו ועד-פעולה, איימו להחרים באופן טוטאלי את הבחינות במועד ב' - אם לא ימלאו שלטונות-האוניברסיטה את דרישותיהם לזכויות-עידוד-וברור.

באר-שבע

המיסמך שנעלם

זה יכול לקרות רק באר-שבע: כשנש-ארה משרת מזכיר מועצת פועלי העיר יתומה (העולם הזה 1616) סברו העסקנים המקומיים כי יש להמליך, במקום הבוס שפרש, שלושה יורשים: מזכיר כספים, מז-כיר טכני ומזכיר שיטפל בחדודי-עובדים. וזאת כדי לספק את כל הזרמים במע"י העיוור מאוד החולש על סניף באר-שבע.

כדי להמחיש הצעה תמוזנית זו, פנו ב-ועקת-עזרה, בצורת מיכתב, לפינחס ספיר, מזכיר המפלגה, היושב במרכז-מע"י הארצי, הכליכול. העתקים מן המכתב נשלחו לירד-חם משל, מזכיר האיגוד המיקצועי בוועד ה-פועל של ההסתדרות; לאורי סבג, מזכיר מע"י באר-שבע ולדידי זילברט, רכז סני-עת מע"י במועצת פועלי באר-שבע.

נוסחות שונות. אולם זו הייתה רק התחלת השערורייה. זעזוע בלתי-נעים נוסף

נגרם לאנשי-מע"י, משוכחתו לדעת, בדרך-מיקרה, שהגירסות שנשלחו למזכיר-מע"י ר-לראש סיעת-מע"י במקום - אינן זהות. על המיסמך חתמו שיבעה עסקנים. אלא שאין השמות זהים. סבג קיבל רשימה עם שם אחד פחות - ושם אחד יותר מאלה שקיבל זילברט. ואילו שם שלישי נמחק מאחד העתקים - כנראה לאחר שהגיע לארכיון מע"י.

חקירה קצרה העלתה, כי האנשים שחתי-מותיהם נחוספו לשמותיהם של החתומים על המיסמך כלל לא היו בבירת-הנגב בזמן שיגור האיגרת.

עתה מתפשטים כל הנוגעים בדבר את ה-מיכתב המקורי - ואת האיש שבישל את כל הפרשה. ייתכן שקשה יהיה לגלות את שניהם: עצם המיסמך שנשלח לדידי זיל-ברט - נעלם בינתיים גם הוא. כאילו בלעה אותו הביורוקרטיה של באר-שבע.

עבירות

הכסף הקטן

סעיף נכבד וטורדני של הוצאות עסיקי-השתייה הקלה, בחובות תל-אביב, הוא סעיף הגניבות הקטנות.

כימעט בכל קיוסק גדול, מילק-באר או חנות לגלידה, נעלמים סכומים ועומים, המצטברים, במשך היום, לעשרות לירות ולפעמים - ליותר מזה.

השבוע סיפר עברייני שביצע, ישעה ארוכה, גניבות מסוג זה:

„כשהתחלתי לעבוד במילק-באר הזה הייתי עדיין בחור הגון. השתכרתי עשר לירות ליום, עבדתי שמונה שעות ליממה, במיש-מרות - כמישמרת-לילה מסיימת בשעה אחת או שתיים בבוקר.

„בהתחלה, התייחסתי לכסף הרב הזורם לקופת-הברזל של המילק-באר - באדישות. עד שהפכתי לאחראי על כמה עובדים אחרים במקום.“

שיטת-הגניבות. „הקש ששבר את גב הגמל“, ממשיך העברייני בחייויו, „היה שנוע לי שאני משתכר הרבה פחות מה-אנשים שעובדים תחת פיקוחי.

„ראיתי איך שהם מכניסים ידים לקופה וסוחבים כסף. אני לא עשיתי את זה, ואו לעגו לי. אחת משתכר 13 לירות ליום, נהג להגיד לי אחד מהם שלקח יותר מ-כולם, ושקרא לו הכריש. ואני מכניס לכיסי 50 לירות.“

„דבריו היו משכנעים. התחלתי לסחוב. השיטות היו פשוטות למדי. הכריש לימד אותי את כולן.“

„לוקחים מטלית לניקוי שולחנות. מנקים שולחן. תוך-כדי-כך, עוברים על פני הקופה. לוקחים שטר של עשר לירות, מקמטים אותו בתוך המטלית. הלכתי למיטבח ושם מכניסים את הכסף לכיס.“

„או: מקבלים כסף מקליינט. נותנים עודף. מפנים גב. מכניסים לכיס. תמיד עשר לירות לפחות. חמש לירות זה סכום קטן מדי.“

עודף משטר דימוני. במשך הזמן, נסתיעו הגנבים הקטנים בשותפים מן החוץ. השותף היה נוהג להופיע, להזמין, לשלם כביכול - ביד ריקה - ולקבל עודף. מובן שהעודף מעשיר לירות היה מתחלק, אחר-כך, בינו לבין העובד.

היו גם שיטות אחרות לעשות כסף מן הצד. „במילק-באר שלי היה מחסן“, מספר הגנב. „ששרו שם אגוזים לגלידה. כל כמה ימים הייתי נותן לחבר שלי קילו או משהו של אגוזים - שימכור אותם למילק-באר אחר, בו הוא עבד.“

„אלא שבמשך הזמן התחילו הבעלים לחשוד משהו. או נאלצתי לעזוב.“

פיקוח מתמיד. ריבוי מיקרי-הסחיבה הפך למגיפה. אולי משום כך עבר מילק-באר גדול אחד, השייך לחברת שטראוס והשוכן ברחוב דינגוף, לשיטה של הגשה תמורת פתקים: משלמים בקופה, והעובד מקבל פתק בלבד, ומגיש את הגלידה.

מורה יגאל אושבי מנהלה של חנות גלידה אחת של שטראוס. השוכנת ברחוב אלנבי 111 בתל-אביב: „כבר בחודש ה-ראשון להפעלת המקום נתגלו אי-התאמות של עשרות לירות, בקופה.“

מסכם בעליו של המילק-באר הראשון בתל-אביב הנימצא עתה, בפסו דינגוף בתל-אביב: „לי יש ניסיון של 25 שנה במיקצוע. וזהו ניסיון רע מאוד עם עובדים.“

אולי משום שהם משתכרים מעט ו-רואים כסף רב. ואולי משום שבחנות כזאת קשה מאוד להנהיג פיקוח מתמיד.